

Potovanje v času: Časovna manipulacija (Spremembe preteklosti za spremembo prihodnosti): Swaruu iz Erre

<https://www.youtube.com/watch?v=DFBi2wvxNZY>

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
05. februar, 2020

Potovanje v času: Časovna manipulacija (Spremembe preteklosti za spremembo prihodnosti): Swaruu iz Erre

Najpomembnejše točke iz prejšnje epizode: ČAS

“Čas je del ali podprodukt zavesti. Je samopodoba, vendar ne nečesa zunanjega, temveč to, kako zavest zaznava samo sebe in kako oživilja to, kar zaznava kot zaporedje dogodkov.”

“Sam čas z vidika, ki ga opazujemo z ladje, je tak, kot da bi animirali filmski trak. To so fotografije, ki so le animirane. Mi smo tisti, ki zaporedje fotografij interpretiramo s časovnim zaporedjem.
Opazovalec.”

“Pravi “svet”. To je zapletena energijska matrica, kot napreden večdimenzionalni filmski trak, ki se širi, ne nujno v linearni obliki ali z enim samim tokom.”

“Hitrost zaznavanja časovnega napredka je povprečje zaznavanja prebivalcev. Njihovo zaznavanje pa je odvisno od njihove ozaveščenosti, njihova ozaveščenost pa od količine podatkov, ki jih lahko obdelajo.”

“Vključiti, biti sposoben obdelati več podatkov na časovno enoto, pomeni vključiti jih v svoje bit kot del sebe, tako da postanejo nekaj nezavednega in podzavestnega.”

“Dejstvo, da se dogodki analizirajo in obdelujejo samodejno brez zavestne pozornosti opazovalca, upočasnjuje čas, medtem ko iste stvari zavestno dojemamo kot stres, ki pospešuje čas.”

“4D 5D obstaja med ljudmi... Vendar tega ne vidijo, ker na to niso pripravljeni ---> v svoji zavesti.”

“Imate eno časovno linijo na zavest ... živite jo v svojem tempu ... kot isto jo dojemate le z dogovori z drugimi ljudmi, da vidijo stvari na enak način.”

“Vse je kot filmski trak. Obstajajo že fiksne "fotografije" vsakega dogodka v vsakem trenutku od začetka vseh časov do najbolj oddaljene prihodnosti. Koncept potovanja v preteklost ali prihodnost obstaja v človeških glavah, in ne v vesolju.”

“Edini način, kako vplivati ali spremeniti časovni okvir skupinskih dogovorov, je z nadzorom miselnega zaznavanja. <----“

“Vsaka situacija, ki ste jo doživeli, je frekvenca. Preskok časovne osi je le prisilna sprememba situacije ali frekvenčnega "zemljevida" v drug frekvenčni "zemljevid". Vendar se to samo po sebi ves čas počne z umom. Le da z ladjo, z njeno veliko 'manifestacijsko' močjo, spodbuja dramatične spremembe.”

“Časovne linije kot take so napisane, vendar obstaja nešteto različic, ki jim dajete smisel le tako, da po mili volji preskakujete med njimi. Vi jih oživljate, vi se odločate, katero boste živeli, katere izkušnje si želite in katerih ne. To počnete tako, da spreminjate svojo zavest, svojo frekvenco.”

“In ko vam uspe narediti dramatičen preskok, pri katerem so razlike izjemno velike, ga imenujemo "kvantni preskok”.”

“Linije same po sebi ... ne obstajajo, to je le način razlage stvari ... namesto linij obstaja matematično zaporedje dogodkov s harmoničnimi frekvencami.”

Gosia: Swaruu kaj misliš s "časovno manipulacijo" z vesoljskimi ladjami? In zakaj je pomembno, da jo razumemo?

Swaruu: Gre za časovne skoke z ladjo z namenom spreminjanja prihodnosti. Vendar ničesar od tega ne morem razložiti z zemeljsko znanostjo, to je treba pustiti pred vrati. To velja za vso zemeljsko znanost, pa naj bo kvantna, relativistična, newtonovska ali religiozna.

Vse ima energijski naslov, pa naj gre za predmet ali kraj. Toda tudi napredovanje istih predmetov na istem mestu, številne neskončne različice, ki so postavljene druga za drugo kot primer. To si lahko predstavljamo kot filmski trak, v katerem celoten film že obstaja, le vsak človek vidi napredovanje posnetkov ali fiksnih podob, ki se oživijo v njihovih glavah.

Filmski trak jemljete kot časovno puščico iz preteklosti proti sedanjosti in prihodnosti.

Za lažje razumevanje ... z linearnega vidika se lahko vrnete na začetek traku ali na katero koli točko na njem. Lahko naprej ali nazaj in od tega trenutka boste začeli opazovati potek dogodkov.

Vsak kader na traku ima smer ali številko, ki ga označuje. Tako kot pri filmskem traku se vesoljska ladja odpravi na številčni naslov, ki označuje točko v času. Ta številka je njen naslov, je njena frekvenca <--- Ladja se ujema s frekvenco in skače tako, da je enakovredna tej frekvenci. Ko je

frekvenca izenačena, postane bolj podobna tej frekvenci, kar pomeni, da je enakovredna ali enaka.

Čeprav je koncept - zaznava časovne puščice podoben filmskemu traku, se z vidika 3d, z najbolj razširjenega vidika drugih gostot, v tem primeru 5D, čas preneha zaznavati kot puščico ali filmski trak.

Čas zaznavamo kot prostor s tremi smermi ali koordinatami, x , y , z , v katerem je časovno napredovanje kot filmski trak veljavno le z vidika zaporedja osebnih dogodkov ali točke pozornosti zavesti. Je relativno za vsakega posameznika. Pri čemer se iz takšnih ali drugačnih okoliščin dojemanje časa neskončno širi v vse smeri.

Čas ni nekaj zunanjega in ni nekaj materialnega. Je le zaznava, ki je neposredno povezana z zavestjo in je neločljiva, saj je nujna za doseganje oziroma je produkt doseganja stanja samozavedanja ali samouresničitve.

"Mislim, torej sem" je resničen le, če obstaja zaporedje misli. To zaporedje misli ali zavestnih spoznanj je čas. Čas je zavest in je relativen za vsakega posameznika, ki se ukvarja s pozornostjo, zavestjo in osebnostjo.

Na Zemlji se čas vidi ali jemlje kot časovna puščica ali filmski trak dogodkov, ker imate skupne dogovore o zaznavanju med tistimi, ki tam živijo.

Ker imate enako idejo ali enako zaznavo, ker je med prebivalci enakost frekvenc, boste čas videli ali dojemali enako ali zelo podobno (nikoli povsem enako). In razlog, zakaj je v tej populaciji, na primer na Zemlji, veliko ljudi, je ravno v tem, da imajo ali si delijo zelo podobno frekvenco. Posamezne točke pozornosti-zavesti-osebe so realnost sama, glede na to, da zanje ni ničesar zunanjega.

Glede na to, da lahko zdaj tako čas kot prostor-vesolje predstavimo kot neskončno kroglo, lahko najdemo katero koli specifično točko v kateri koli časovni dimenziji (dimenziji, ne gostoti).

Zaradi jasnosti misli bi lahko rekli, da v 5D obstaja tridimenzionalni prostor, prav tako tridimenzionalni čas, skupaj torej šest dimenzij prostora-časa (upoštevajte dinamiko 3-6-9-12) na matematični strani etra.

Vendar je to samo po sebi še vedno poimenovanje na ta način, da bi ga poskušali bolje razumeti. Je le celota, v kateri obstaja le potencialna energija, v kateri zavest izžareva ali povzroča zaznavanje nečesa, kar se nato zoperstavi nečemu drugemu in nato vmesnemu odnosu z njima, kar ustvari lokalnost, tu in tam, čemur sledi razdalja med njima ali mera med tema dvema objektoma, ki nista nič drugega kot vozlišči v etru, in končno daje zavestno animacijo, kar bomo videli ali interpretirali kot čas.

Celotno vesolje je energetsko povezano in izhaja iz istega polja potencialne energije, ki ga imenujemo eter. Z drugimi besedami, vsaka točka je energetsko in frekvenčno povezana druga z drugo, pri čemer se ravna po natančni in predvidljivi matematiki.

Znotraj etra poteka pretok energije. Ta tok je čista zavest, saj je tista, ki "oživlja" potencialno energijo ter ji daje pomen in razlago.

Preko tega:

Eter ali potencialna energija JE zavest sama. Popolno poenotenje ali vir.

Ker poznamo vsako točko v naši sferi x, y in z ter njen edinstveni energijsko-frekvenčni naslov, jo lahko s pomočjo motorjev ponovimo z našo ladjo.

Motor vesoljske ladje je instrument za manipulacijo s frekvencami, narejen tako, da ladja sama, njena materija in vse v njej postane enakovredno frekvenci, ki jo narekuje računalnik na krovu, da se ladja vključi v frekvenco cilja in je več te frekvence. Biti enakovreden je cilj in to je enakovredno biti v cilju.

Torej ..... Čas za tarjetsko znanost in vesoljske ladje, med drugim tudi za druge rase, ni nekaj, kar bi bilo ločeno od celote. Ali pa se uporablja le kot drug dejavnik z namenom, da bi bil na splošno bolj razumljiv. Čas je le del cilja. Del tega, kar predstavlja ali oblikuje določeno točko v tej krogli x, y in z, ki bi jo predstavili kot potencialno energijo ali eter, ki oblikuje vse. Časovni dejavnik je združen v številčno frekvenco, ki predstavlja točko ali cilj ladje.

Če želite ladjo krmariti v času, morate le opazovati frekvenčni zemljevid in to ciljno frekvenco cilja uskladiti z ladijskimi motorji. Pri tem ni pomembno, ali greste na točko v prostoru danes, včeraj ali pred 10.000 leti ali čez 10.000 let. Za ladjo in njene motorje velja enako.

Čeprav imajo očitno skupno zmogljivost, je skupni čas in kraj omejen na zmogljivost emulacije frekvence same ladje. To pomeni, da zasnova in zmogljivost ladje narekujeta njeno potovalno zmogljivost <--- Človek potuje do te določene točke, preteklosti, sedanosti ali prihodnosti, in od tam se v skladu z zaznavanjem ladje in njene posadke "čas" začne premikati naprej.

Tu se časovno dožemanje nezemeljskih ras 5. gostote konča. Kajti tu pojasnujem, zakaj rečem ne časovni manipulaciji in njeni popolni neuporabnosti. Toda to je moje. In potrebovala sem veliko dela, da sem to vključila v Federacijo, a korak za korakom mi to uspeva. Moje dožemanje in empirične izkušnje na tem področju se razlikujejo od dožemanja drugih ras.

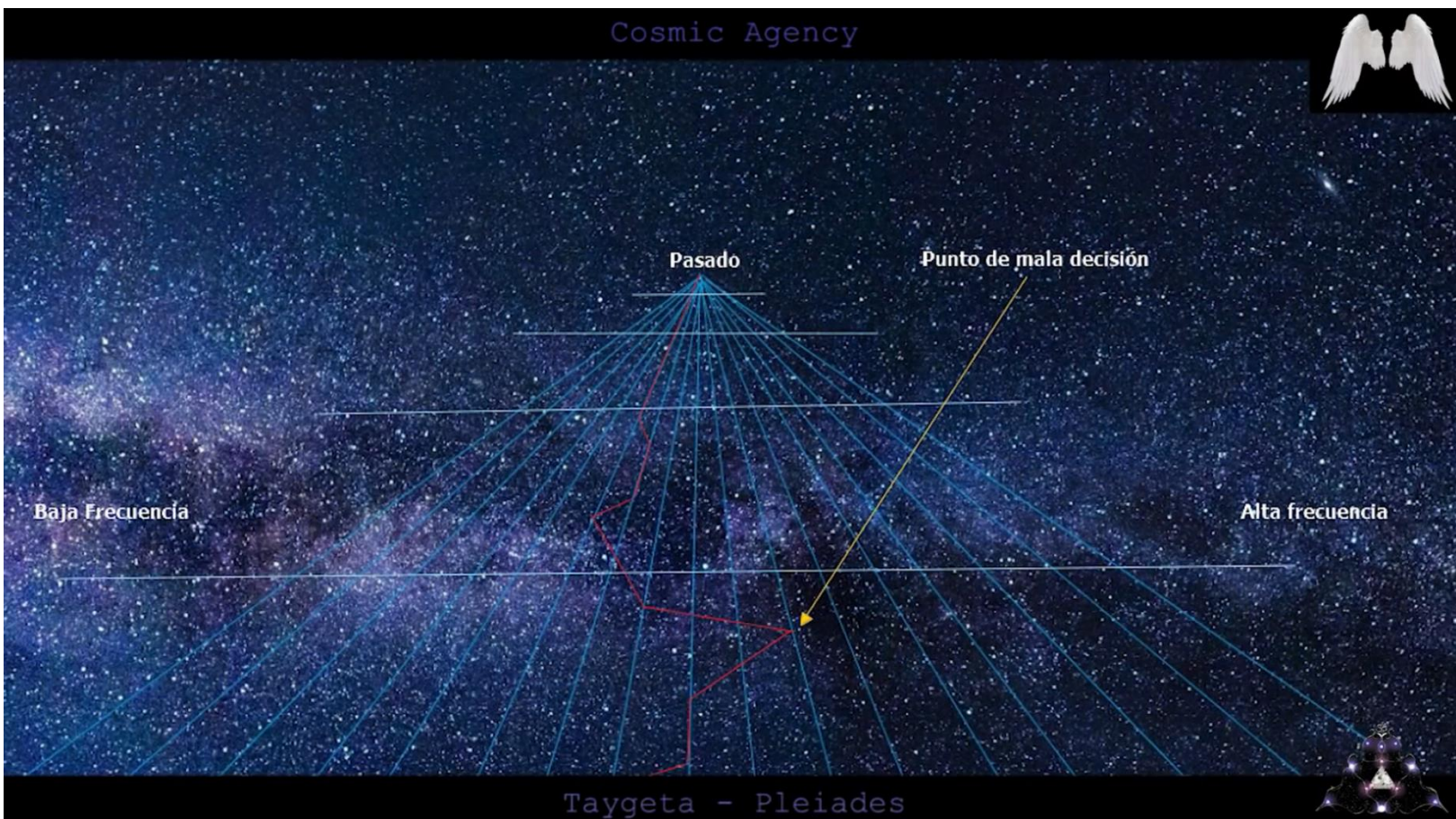
To bom zdaj razložila:

Poglejmo na to kot na pogled nazaj iz sedanosti. Vsaka črta predstavlja "časovno linijo". Vse obstajajo, vendar zaznavamo le eno. Dojemamo jo kot "linijo dogodkov" iz preteklosti v sedanost ali prihodnost.

V resnici pa nas vsaka odločitev, ki jo sprejmemo, prisili, da preskočimo z ene črte na drugo, saj vse, kar bomo živeli, in vse, kar obstaja, že je. Usoda je torej že napisana. Ker pa obstaja neskončno veliko različic, hkrati s tem, ko je usoda že napisana, obstaja tudi svobodna volja.

Hkrati.

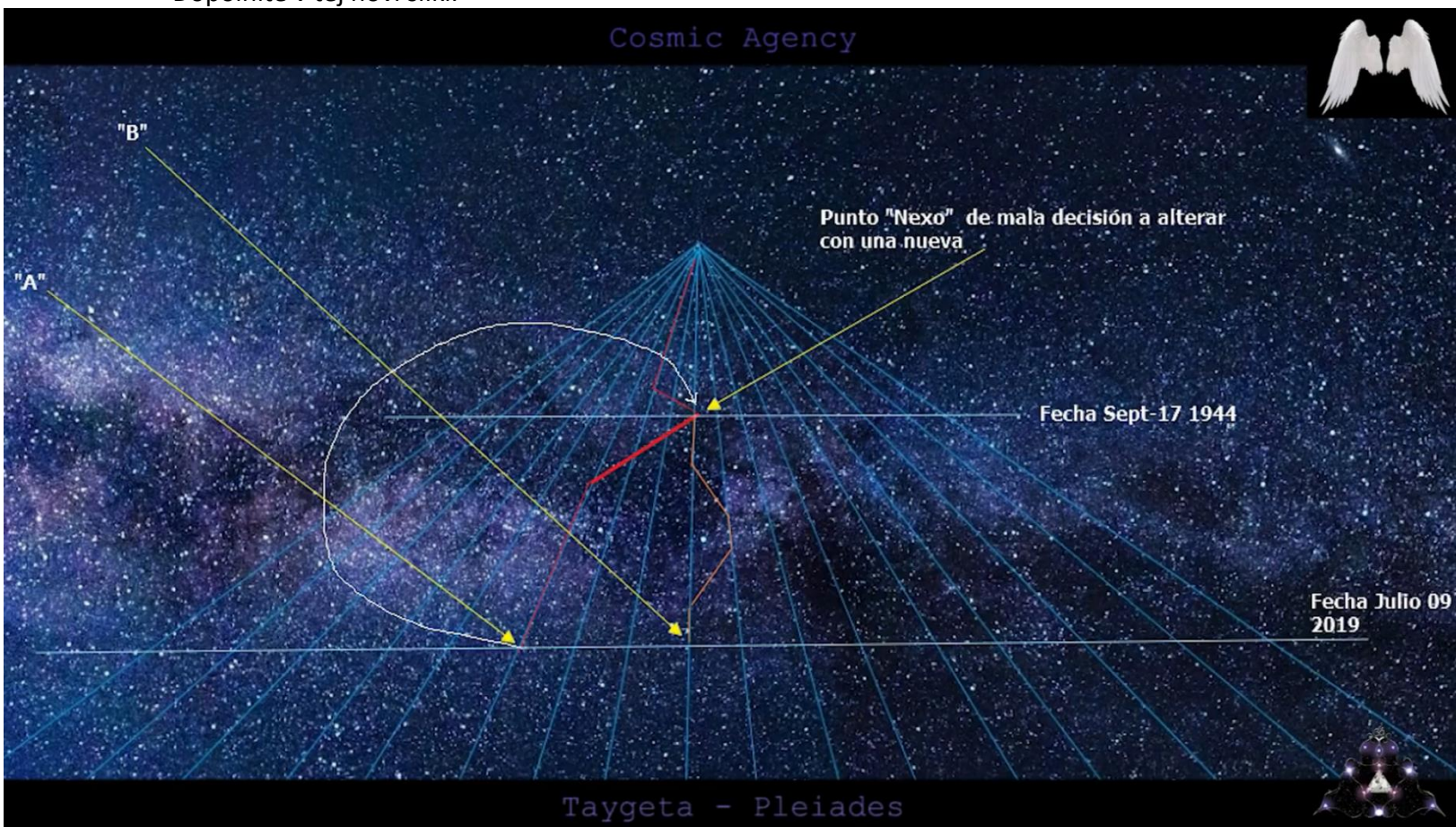
Zato črta, ki jo doživlja vsak človek, ni eno samo fiksno zaporedje, kot pri vsaki od teh modrih črt na sliki, ampak nenehno preskakovanje med že napisanimi in fiksnimi možnostmi. Toda s perspektive vsake osebe, individualne zavesti, bo videna ali zaznana kot 1 črta. S stališča nekoga, ki bi to opazoval od zunaj, bi bilo to videti takole.

Pri čemer je posameznik rdeča črta, ki po svojih odločitvah preskakuje med časovnimi linijami. Ko preskoči več kot eno naenkrat, pravimo, da je izvedel kvantni preskok, ki je dobil ime po tem, ko elektroni v atomu preskočijo več kot eno orbito. Vsaka točka na rdeči črti je točka v času in prostoru z vidika osnovnega posameznika. In jo je mogoče predstaviti in je frekvenca, ki jo ladja lahko posnema in ujema s svojimi motorji. V tej shemi so nizke frekvence na eni strani in visoke frekvence na drugi, vmes pa je celotno območje.

Če se torej vrnemo na točko na tej rdeči liniji dogodkov, lahko preskočimo enako slabo odločitev iz "prej". Toda s spremembo te točke ali dogodka odpremo pot do povsem nove verige dogodkov, ki so posledica nove odločitve. Sprememba ne vpliva na izhodiščni položaj ladje pred odhodom, da bi izvedli časovno spremembo, da bi spremenili preteklost za boljšo prihodnost.

Dopolnite v tej novi sliki.

Tu je poudarek na točki slabe odločitve za spremembo, na točki, ki je povzročila negativno časovno linijo. Zato z ladjo potujete do točke slabe odločitve (bela ukrivljena črta), do te točke in se izognete slabi odločitvi.

Naprej v boljšo prihodnost od prejšnje <--- (oranžna črta = popravljena pozitivna časovnica). Toda čeprav je datum enak, 9. julij 2019, to ni isti položaj v "prostor-času", kot lahko vidite po črkah "A" negativne časovne osi in "B" pozitivne časovne osi.

V tem grafičnem prikazu je razvidno, da čeprav spreminjate preteklost, sedanost, iz katere ste odšli, še vedno obstaja in niste ničesar spremenili. Spremenila se je le vaša zaznava, zato ne vidite več sedanje točke "A", temveč sedanjo točko "B".

Na enak način pa bi lahko vsaki točki na isti modri črti ali datumu 9. julij 2019 pripisali črke, ki ustrezajo neskončnemu številu dobrih in slabih alternativnih prihodnosti. Le vaša lastna frekvenca - zaznavanje, to, kdo ste ... in tudi frekvenčni emulator, ki je ladja, določata, kakšno sedanost ali prihodnost boste imeli.

Toda pošiljanje nekoga iz točke "A", negativne, da bi popravil točko slabe odločitve, je nesmiselno. Edini upravičenec je v vsakem primeru tisti, ki opravi začasni skok, in ne "agent", ki je dodelil nalogo, saj ta ostane v negativni točki "A" in nikoli nima koristi od dela potujočega v času.

Gosia: Predstavljam si, da moramo k temu dodati še to, da je vsaka oseba časovna os, čeprav se zdi, da živimo v skupinski. Ali je tako?

Swaruu: Da. Za poenostavitev uporabljam le zaznavno stališče ene osebe, kolektivno je po dogovorih. Toda dogovor ni v tem, da se usedejo za mizo in se pogovorijo, kako bodo videli eno ali drugo stvar (čeprav se tudi to dogaja). Gre prej za dve ali več oseb, ki tako imenovani zunanji svet zaznavajo "bolj ali manj" enako, ker so si njihove osebne frekvence, to, kar so, zelo podobne.

Torej .... osebe, ki jih vidimo v svoji okolici, imajo podobno miselnost kot mi. Čeprav lahko negativne ali agresivne osebe zaznavamo tako kot 5, lahko vidimo 3, vendar 3 ne 5. Ker so tudi oni del nas samih. Zaradi njih sestavljamo to, kar smo, zaradi njih vemo, česa ne smemo početi in kako ne smemo biti. Toda na enak način se lahko osredotočimo na tisto, kar želimo videti, doživeti in živeti, in ne na tisto, česar si ne želimo.

Če se vrnemo k razlagi časovnih linij. O tem sem se prepričala empirično in po malem, pa tudi z ladijskim računalnikom, v Suzy. Slike, ki sem vam jih dala, so surove in z več časa jih je mogoče izboljšati. Zame to ni teorija, ampak je praktično in empirično. Zato sem danes takšna, kot sem. Tako razmišljam in tako živim, in to sem živela že dvanajst življenj. Ko preskočiš čas, vedno znova in znova, na tisoče let, postaneš nekaj drugega. Ne razmišljaš več enako, resničnosti ne dojemaš na enak način.

Gosia: Razumem in hvala, da si mi to tako podrobno razložila. Swaruu, imam pomembno vprašanje. Ti ... da bi prišla do tega sklepa o časovnih linijah ... da tega ne bi smela storiti, ker se TVOJA prvotna linija ne spremeni. Da bi prišla do tega ... teoretično bi se morala med poskusom spreminjanja določene vrstice vrniti na svojo prejšnjo vrstico, da bi preverila, ali ta res ni bila spremenjena. Ali če ne, kako si preverila, da prvotna vrstica res ni bila spremenjena?

Swaruu: To je samo po sebi osnovno. Od točke "A" ponovno potujete do leta 1944 in odpravite težavo (ta del si bomo ogledali pozneje), tako da od takrat naprej v tej vrstici ne boste videli težave. Vse je dobro, vendar je to iluzija. Kajti iz te spremenjene preteklosti v stični točki 1944, če se vrnete v prihodnost na tej popravljeni liniji, boste videli le prihodnost te linije, popravljeno prihodnost. Očitno boste rešili problem za vse. Toda tam, od koder ste prišli ... problem še vedno ostaja. Le da ga ne zaznavate več.

Gosia: To je moje vprašanje. Kako veš, da je tako? Si se vrnila tja, od koder si odšla? Da bi to ugotovila ... v teoriji bi se morala vrniti tja ... in videti, da se ni nič spremenilo ... in si reči; presenečenje, nič se ni spremenilo. Prav? To, kar sem storila, ni bilo koristno.

Swaruu: Gre za to, da ko skočite iz točke "A" v točko stičišča 1944, imate v računalniku še vedno frekvenčne koordinate izhodne točke "A". Ker pa želite videti v prihodnost in preveriti, ali je sprememba že začela veljati, teh koordinat "A" ne boste uporabili. Uporabili boste nov izračun v računalniku, ki bo temeljil na spremembah v stični točki. V nasprotnem primeru, če se vrnete na točko "A", je tako, kot da bi izbrisali vse delo, ki ste ga opravili za izvedbo sprememb. Če se vrnete v izhodno točko "A", ki je registrirana v računalniku ... boste videli, da vam NI uspelo spremeniti

ničesar. Iluzija pa je v tem, da tudi vi to dojemate, kot da niste opravili nobenega dela na vezni točki. Misija ni izpolnjena.

Gosia: In ali si to storila? Si se kdaj vrnila? Mislim, da je to moje vprašanje.

Swaruu: Da, velikokrat. Te različice navigacije sem temeljito raziskala.

Gosia: Ali si se po spremembah vrnila na izhodno točko?

Swaruu: Da, in ni bilo nobenih sprememb.

Gosia: Swaruu: Ah, ok. Želela sem vedeti to. Bilo je logično, da sem se vrnila, da bi preverila 100-odstotno.

Swaruu: Toda v "peščeni uri" učijo, da se, ko narediš spremembo, vrneš v to prihodnost, sicer obtičiš v negativni začetni prihodnosti, ki si jo hotel najprej spremeniti. Toda to je iluzija. Zato lahko iz točke "A" odidem v stično točko in se nato vrnem v točko "A", vendar ne boste videli nobenih sprememb. Zakaj ste torej skočili? Svoje delo moraš preveriti s položaja oranžne črte, s prihodnostjo, ki je že spremenjena iz stične točke. Prihodnost, ki jo boste videli naslednjič, je srečna "B". Toda začetna točka "A" še vedno obstaja - tako kot vse druge. Zato na primer pravim, da je bila Zemlja že osvobodjena. In to že dolgo časa. Tega le ne zaznavamo. Toda, spreminjanje našega zaznavanja: Osvoboditi Zemljo od česa natančno? Kolektivno povprečje si še vedno želi, da bi bilo tako, kot je. Tudi tisti, ki se borijo, si želijo videti in doživeti samo borbo. Delate za konec ... vendar ne pridete do konca. Tako kot namen simfonije ni priti do konca simfonije ... temveč uživati v njenem poteku, njenem trajanju. To, da si morate v življenju prizadevati za to, da se nato umaknete, je opravičilo. To ni življenje.

Konja lahko pripeljete do vode, lahko mu prinesete polno vedro. Toda konj ne bo pil, če tega ne bo želel. Kako prepričati konja, da pije vodo? Ustvarite primanjkljaj vode. S tem bo konj videl vodo kot nekaj pomembnega. Tako kot pri duhovnosti. Da, cerkve vam prodajajo "kačasto" duhovnost, že prebavljeno, za zastale. Kot duhovnost, predelana v tovarni in s pisano embalažo, tako kot junk food zemlje, pisana embalaža, podobe srečnih ljudi in hrustljava ... Ki jo kupite in zaužijete. Zakaj bi iskali drugo duhovnost? Zavedati se morate, da vam dajejo barvite odpadke. Kot Doritos. Toda ... ljudem, ki iščejo zatočišče, ker so resnični privrženci religij junk spiritualnosti ... ni mogoče očitati vsega. Iščejo odgovore zunaj trdne in materialistične matrice. Le da ... nimajo druge izbire, kot da jedo duhovne "dorite".

Gosia: Swaruu, tisti, ki, kot praviš, še vedno hočejo ta sistem, nekateri so kot tisti iz doritosov, saj nimajo drugih možnosti. Mi tukaj s temi informacijami preprosto dajemo druge možnosti. Nekdo mora to storiti. Ne le kabala lahko ponudi življenjske sloge in druge načine dojemanja.

Swaruu: In možnosti ponujamo. Danes je veliko ljudi kot konj. Žejni nečesa drugega. Deficit vode in duhovnosti je že ustvarjen. Takrat lahko dajemo. Ne prej, sicer bi nas zažgali na grmadah, in verjemite mi, da to tudi počnejo. Ponujamo jo le tistim, ki se z vsem tem strinjajo.

Gosia: Če se vrnemo k skokom in tvojim sklepom. Zakaj Andromedanci v svoji družbi še niso opravili teh preiskav? Zdi se nadvse logično, da bi bilo to treba storiti, da bi vse to preverili.

Swaruu: Miselno so precej preprosti in žal moram reči, da se bojijo svojih karmičnih prepričanj. Zato se že leta niso ukvarjali s preskakovanjem časovnih linij.

Gosia: In druge rase? Ali so preskočili, da bi opravili te študije?

Swaruu: Zaenkrat se zdi, da ne. Ali pa ne tako kot mi.

Skoki služijo le tistemu, ki je skočil. Da, deluje, vendar za vas. Ne za altruistične namene. Predpostavlja se, da lahko s temeljitim preučevanjem zgodovine vidite stične točke. Stična točka je kraj odločitve, ki je spremenila življenje.

Na primer študentka, ki sedi v parku in odpre dve ovojnici z dveh univerz. Na eni piše, da je bila sprejeta na študij psihologije. Ko odpre drugo, v njej piše, da je bila sprejeta na študij zgodovine. Takrat ima denar za vpisnino, vendar je mogoča le ena od diplom. Za trenutek se zamisli in si predstavlja, da je najprej na enem mestu, nato na drugem ... Odloči se za študij psihologije. To je jasna stična točka, ki spremeni njeno življenje in je povzeta v tistih sekundah odločitve.

Če želite to spremeniti ... bi lahko imeli natančne frekvence tistega trenutka, in sicer po preiskavi in nenehni navigaciji, da bi ga poiskali. In ker veste, da ima ovojnica "zgodovina" rdečo črto, ovojnica "psihologija" pa modro črto, se lahko ustavite v parku in vprašate, koliko časa je predmet. Ovojnico za psihologijo ukradete ali pa jo zamenjate z drugo, ki ste jo pripravili in na kateri piše "psihologija - zavrnjeno". S tem spremenite zgodovino. Njeno celotno življenje bo drugačno, za spremembo pa ste potrebovali le nekaj sekund. Sand Clock je to. Skočite v času in z majhnimi ali velikimi stvarmi spremenite prihodnost.

Ali pa veste, da bo v New Yorku ob 12.11 na vogalu 11. avenije in ulice 7 povozil vesoljskega inženirja, ki ima v aktovki pomembne dokumente. Potujete tja ... ustavite ga in ga vprašajte, kako priti do stavbe Chrysler. Le 30 sekund potrebuje, da vam pove, da morate iti po dveh ulicah na desno. S tem pa je prišel na cilj z zamudo ... in ga ni povozil. Spreminjanje celotne zgodbe.

Za tistega, ki potuje ... se to zdi uspeh. Ta znanstvenik je izumil reaktivni motor s špico, ki ima za 60 % boljši izkoristek goriva kot običajni raketni motorji. Poleg tega je rešil problem ekspanzije plinov v izpušni šobi rakete, s čimer je za mnogo let napredoval v zemeljski tehnologiji.

Vendar pa se po svoji percepciji zavedate, da ste mu preprečili, da bi ga povozil. Opazujete ga, ustvarjate ga. Manifestirate ga za svoj svet. Toda ničesar ne spremenite, od koder ste prišli, da bi uresničili omenjeno poslanstvo ... ker prihajate s kraja v prostoru in času, kjer ... so ga povozili. To ničesar ne spremeni, to se ne spremeni. Kar se je zgodilo, se je lahko zgodilo samo na ta način. Tega, kar se je zgodilo, ni mogoče spremeniti.

Kljub temu ... Za vas, da, ker ste skočili. Z ustvarjalnim bistvom in namero ste spremenili to prihodnost. Vendar jo lahko zaznavate le vi, ki ste skočili, in ne s kraja, od koder ste začeli. Torej

je ta alternativni svet vaša stvaritev. Skoraj božanska moč, res. Ali pa vaša lastna iluzija, ki jo je ustvaril vaš um in velja samo za vas. Toda ... v vsakem primeru, kako se to razlikuje od vaše lastne domišljije?

Drug problem, ki ga skorajda ne omenjamo, je, kako so dogodki podobni stvarim s svojo lastno harmonično frekvenco. Usoda, če jo tako imenujemo, se z vami poigrava, saj harmonika frekvence ostaja tam, eksistencialni tok in dinamika tudi tiste druge ustvarjalne zavesti ... zavesti znanstvenika, ki še vedno spreminja tisto, kar vi kot časovni manipulator želite ali želite spremeniti.

Znanstvenik pride tistega dne v svojo hišo. Nikoli ne izve, da ga je nekdo tistega dne rešil pred tem, da bi ga povozil. Nikoli ni izvedel, da bo tistega dne umrl, pri čemer bo njegov raketni motor s špico ostal nedokončan. Toda naslednji dan odide ... ali dva tedna pozneje. Ko ga ne gledate več, ga povozi taksi, zaradi česar se morate še enkrat vrniti, da bi ga rešili.

Rešite ga in tri dni pozneje ga povozi patroljni avto. Spet skočite in povozi ga avtobus. Ponovno skočite in povozi ga turistični konjski voz. Čas in "usodo" je težko spremeniti tudi s tehnologijo, saj je dinamika ustvarjalne energije (harmonike frekvence) še vedno prisotna. Zakaj še vedno stojijo tam in delajo?

Zato, ker je človek prav to. Vozlišče v polju potencialne energije, stoječi val v etru. Znanstvenik nima usode. On JE njegova lastna usoda. Je frekvenca. Združljiv je s tem, da ga lahko povozijo. Vi nimate usode, vi ste vaša lastna usoda. Ni zunanja za vas. Ustvarjate jo, ker ste to vi sami.

Eden od naših sogovornikov nam je povedal naslednje. Da je nekega dne v prometu rešil mačka, ker ga je videl ujetega v vzmetenje avtomobila. Ustavil je avto, šel pod njega in rešil mačka. Mačka je posvojil in jo odpeljal živeti v predmestje, kjer skoraj ni prometa z avtomobili. V miru je živel nekaj več kot leto dni in nikoli ni šel ven. Zelo miren. Ni znano, zakaj, vendar je odšel in edinkrat, ko je odšel, ga je povozil avtomobil.

Vi ste že vaša usoda. Če želite spremeniti svojo usodo, morate spremeniti sebe. Bodite združljivi z nečim drugim.

Res pa je, da se ne splača veliko ali sploh ne splača preskakovati časovnih linij, da bi spremenili zgodovino. In to ni teorija. Gre za empirično prakso, opazovano skozi mnogo, mnogo let prakse, dokumentiranja in opazovanja. Naredite lahko le tisto, kar se vam zdi najboljše, kar je po vašem mnenju prav. In za to vam ni treba preskakovati časovnih linij.

Gosia: Ok, fascinantno. Če povzamem, sta tu dve točki, ki ju razumem, poenostavljanje.

1. Ne smeš skakati, ker s tem nekaj spremeniš, druga različica (prvotna) pa ostane ista.
2. Ne smete skakati, ker bodo harmonične frekvence dogodka ali osebe, na katero želite vplivati, še vedno ustvarjale njeno ali njeno lastno usodo, ne glede na to, kaj storite. Ali to drži?

Swaruu: Da. Kljub temu vam to daje iluzijo nadzora. Da vi osebno delate "pravo stvar". Zato boste to počeli še naprej. Toda za vas.

Robert: Ali se DNK spremeni s tolikimi časovnimi skoki?

Swaruu: DNK nikoli ne miruje. Skozi čas se spreminja, skozi naša življenja. Geni se izklopijo, drugi se vklopijo, ustvarijo se tudi novi. Kar ga spreminja, je zavest o tem, kdo ga ima, kdo ga uporablja, saj je sam po sebi del samega sebe, kristalni izraz tega, kar sta duša in zavest.

Tako nastajajo druge vrste. Ne z naravno evolucijo prilagoditvenega preživetja najmočnejšega (Darwin), temveč z odsevom ali sledenjem temu, kar DNK izraža v svetu, ki se imenuje fizični svet (saj je vse eterično) zavesti. Sam koncept DNK, njenega nastanka kot primera ali spomina bitja, duše v matematično-kristalni obliki, se uporablja tudi v nečloveških holografskih kvantnih računalnikih.

Sedaj pa o ZDA vojaških časovnih skokih: Jasno je, da časovni skoki niso izvedljivi za vojaške namene. Služili bi le za manjše taktične skoke, na primer v zračnem boju. Kot na primer, če je za vami sovražnikova ladja in skočite, da bi prišli za to ladjo, ki je zdaj v položaju za streljanje. Pravijo, da se časovna potovanja izvajajo zato, da bi spremenili izid konflikta, na primer potovanje, da bi ubili Hitlerja, preden prevzame oblast. Vendar to nima nobenega vpliva, saj gre za fikcijo. Iz koncepta, da če je čas le posledica osebnega doživetja, propadejo vse strateške in vojaške uporabe.

Rekli smo, da preskakovanje časovnih linij koristi le tistim, ki preskakujejo, ne pa tudi tistim, ki opazujejo od zunaj. Poslati nekoga, z ene perspektive, in nato opazovati, kako se je vse spremenilo, kot v filmih, kot v Mandelovem učinku ..., je napačno in dokazuje popolno nepoznavanje te teme.

Toda to je mogoče opazovati z logičnega vidika, če že ne z empiričnega, mislim na splošno javnost.

Z logičnega vidika ...

Predpostavka 1:

Kar se zgodi, če je čas posledica zavesti, ki oživlja vse in je osebna.

Predpostavka 2:

Če je torej rezultat zavesti, saj lahko vidite, kako se čas spreminja, le s spremembo zaznavanja ...
Čas zunaj zavesti ne obstaja.

Predpostavka 3:

Čas torej ne obstaja in je le nekaj znotraj osebne izkušnje vsake osebe ali točke pozornosti-zavesti.

Predpostavka 4:

Čas kot zunanji vzrok torej ne obstaja.

Predpostavka 5:

Če čas ne obstaja, ne more biti vzrok za verigo dogodkov, ki jih trpimo na determinističen način, z vidika opazujoče zavesti.

Samo po logiki.

Potovanje skozi čas za spreminjanje prihodnosti, ki se odraža v "učinkih Mandele", kot pravijo mnogi, je napačno. To, kar pravijo, je le odraz njihovega dojetja časa kot linearnega. Kot ene same kolektivne mase.

Če se osredotočimo na paradokse, tudi ti ne morejo obstajati ... na primer dedkov paradoks. Da potujem v preteklost v obdobje, ko je bil moj dedek mlad in še ni imel otrok. Prepiram se z njim in ga ubijem ... Kako se je moj oče rodil, da sem se lahko rodil jaz, da sem sploh potoval v preteklost in ga ubil?

Tovrstni paradoksi so tisto, kar hrani filmske zaplete, kot je "Nazaj v prihodnost", kjer je čas determinističen in linearen. Dojetje časa je linearno, vendar se tako ne obnaša v kolektivni juhi zavesti, ki ustvarja vse individualno in kolektivno skupno zaznavanje vseh točk zavesti.

Odgovor je, da se v tej časovni liniji subjekt, ki je potoval v času, ne bo nikoli rodil in bo prišlo do cele verige različnih dogodkov. Vendar ne bo izginil, saj iz svoje lastne časovne osi ... iz svojega "filmskega traku" res prihaja iz svoje lastne časovne osi - tam, kjer se je rodil.

Če potujete skozi čas in svojemu mlajšemu "jaz" izročite zapisnik s svojimi prihodnjimi izumi in mlajši "vi" napiše knjigo ... Od kod je prišel ustvarjalni navdih?

Iz drugih linij, ki ne izginejo, so le tam, in to samo po sebi pojasnjuje navdih, vzpodbudo ali kot da bi duh "pihnil" informacijo "z druge eksistenčne ravni" do vas. Do informacij z drugih časovnih linij dostopate samo vi. Tam že so, ker čas kot tak ne obstaja. Torej tisto, kar bo že, je iz druge perspektive ali točke pozornosti ...

In do česa nas to pripelje?

Ali je res, da potovanje skozi čas služi le tistemu, ki skoči, in nikomur drugemu? Po čisti logiki smo videli, da ne služi nikomur drugemu. Kajti, če oživite čas kot posledico svojega dojetja ... ne morete spremeniti dojetja nekoga drugega. Čas je odvisen od zaznave točke zavesti ustvarjalne pozornosti, vendar le kot izkušnja. In ta je osebna.

Vse je zaznavanje.

In "kaj" si razlagate iz navideznega in iluzornega zunanjega sveta, je odvisno le od tega, kar veste na svoji razvojni ravni kot duša, kot holografski delček vira. Čas je torej lahko le izkušnja in ne nekaj, kar je človeku zunanje.

Rečeno je bilo, da obstajajo časovni delci, imenovani kronatoni. To je nesmiselno. Ostajajo le v glavah znanstvenikov iz Cerna, ki manifestirajo, kar iščejo, kajti kar iščeš, boš našel. To je zakon

zrcal. To velja predvsem za subatomske delce, saj je količina energije, ki je potrebna za njihovo manifestacijo, zelo majhna.

Kot je bilo že pojasnjeno v "Mehaniki Manifestacije", se zavest osredotoči na potencialno energijo, eter-gravitacijo, v vozeli ali stoječe valovanje, ki bo delček snovi ali potencialna energija, skoncentrirana v eni točki - kot je bilo odkrito leta 1909 v poskusu z režo.

Toda ali je res, da potovanje skozi čas in preskakovanje časovnih linij koristi le tistemu, ki se tega zaveda?

Videli smo, da to ne koristi nikomur drugemu. Ali res koristi tistemu, ki skoči?

Z zunanjega vidika osebe, ki skoči ... ji to koristi, saj lahko spremeni zaznani svet v boljšega ali bolj zaželenega. Z drugimi besedami, pridobil bo boljši življenjski položaj. "Bogastvo", če želite. Vse to zato, ker vse spreminjate po svojem okusu. In z moralnega vidika to nikomur ničesar ne odvzame, saj je vse že tako ali tako ...

AMPAK ...

To je z materialnega vidika. To je iz življenjske izkušnje, kjer je samo vrednost odvisna od tega, kaj imaš, in ne od tega, kaj si. Prišli boste do točke, ko to, kar imate, za omenjeno osebo ne bo imelo nobene vrednosti. Materialno je navidezno in dolgočasno. Če niste zadovoljni s tem, kar imate, ne boste zadovoljni niti s tem, kar si želite imeti.

Kot duša, ki si želi širitve ... rasti svoje zavesti, razumeti več ... vam to daje omejeno izkušnjo. Kajti obstaja nekaj, česar ne more spremeniti noben časovni stroj, in govorim o vas, ki skačete. Nekaj neizogibnega, česar v vašo korist ne more spremeniti nobena tehnologija za manipulacijo s časom. Skočili boste v čas in spremenili, kar boste želeli, in vse, kar lahko, v svojo korist, toda našli boste nekaj, kar je neizogibno, nespremenljivo. Stabilno. Trdno.

Nobena tehnologija časovnih manipulacij, ne glede na to, kako visoka je ... vam, ki skačete, ne more omogočiti, da pobegnete pred seboj, pred tem, kdo ste, kdo ste bili. Od svojega bita in bistva. Kar ste storili, vas določa. Zaradi tega ste to, kar ste. V spominu boste nosili, kje ste bili, kam ste skočili, variante tega, kar ste spremenili. Vaša časovnica filmskega traku, kot oseba točka pozornosti zavesti, je nespremenljiva, vaše napake pa nespremenljive in nepopravljive.

Karkoli nosite v sebi, skačete ali ne skačete po časovnih linijah, vaša bo za vas vedno linearna zgodba s preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo ... Tako se razvija zavest, toda preskakovanje linij vam daje le izkušnje, in da, spreminjajo se, in to veliko ... toda izkušnje so. In nič več. Izkušnje, ki ste jo že doživeli, ne morete razveljaviti.

Da bi to predelali, kdo ste, kam greste, svojo identiteto kot osebe ... do tega pridete s preprostostjo življenja, brez potrebe po preskakovanju časovnih linij. To, kar bi radi spremenili zunaj sebe, je le začasni placebo. Brezploden zunanji okus.

Gosia: Ok, vprašanje, ki je morda v tem trenutku očitno. Kaj si poskušala spremeniti v zgodovini, da bi prišla do teh globokih zaključkov?

Swaruu: Toliko stvari, da jih ne morem vseh naštetih. V zgodovini boste vedno videli mojo roko ali moj poskus manipulacije. Ne gre za to, da bi bila osredotočena na sebe. Je pač tako, kot je. To je to, kar sem. To je to, kar sem bila. In ni paradoksov, kot pravijo, saj čas ni linearen. Toda ne vidim smisla, da bi še naprej spreminjala časovne linije s tem, kar vem danes, s tem, kar sem dokumentirala.

Če bi se vrnila v preteklost in spremenil rezultat letala, ki se pokvari, bi to povzročilo verigo dogodkov enega za drugim. O tistem letalu preprosto ne bi povedala ničesar, ker se ni nič zgodilo, tako kot mnogokrat, ko želim imeti občutek, da sem preprečila te nesreče. Ničesar, o čemer bi bilo treba poročati ... vendar je to dobra stvar.

Kot nič bi se ukvarjala s kakšno novo temo. Posnela bi še en videoposnetek. Nekdo drug bi ga videl na YouTubu in dobil bi še eno idejo. Ta oseba bi bila nekje pozno, recimo v Quitu v Ekvadorju. Samo s poslušanjem videoposnetka ... Bil je odpuščen.

Poleg tega so ljudje, rešeni iz letala, varno prispeli v svoje mesto. Načrtovali so in večerjali s svojimi družinami, ne da bi vedeli, kaj se je zgodilo. Toda s skokom bi to videla samo jaz, vi pa ne. In govorila bi z drugim Robertom in Gosjo, nekoliko drugačnim. NE Z VAMI. Majhna sprememba ... a vse se sešteva, dokler ne izgubiš svoje identitete. Od kod prihajate, kdo ste.

Gosia: Na tej točki je nekaj, kar mi še vedno ni jasno. Rekla si na primer, da bi z reševanjem tistega letala ti ljudje mirno odšli na svoj cilj, ne da bi vedeli zanj. Toda rečeno je bilo tudi, da se druga linija, na kateri umrejo, nadaljuje ... zato je nima smisla spreminjati. Moje vprašanje se torej glasi: zakaj bi bila zavest/zaznava tistih, ki so bili rešeni, v tistih, ki so bili rešeni (tako rekoč), in ne bi šla tja, kjer so umrli? Zakaj bi se zavedali iz časovne linije, v kateri so bili rešeni? Ker bi se v tej stični točki časovne linije razdelile v več smeri?

Swaruu: Ker obstajajo vse možnosti. Če pomisliš, je nekje. Toda to je za vas, ne za njih. Zato grem in jih rešim, vendar je to tisto, kar zaznavam. Tukaj, v tej osnovni črti, so umrli. Tega ni mogoče spremeniti. Potovanje v preteklost spremeni le VAŠE dožemanje preteklosti ter situacij in dogodkov, ki jo sestavljajo. Ne pa tudi drugih ljudi. Ni nam treba vedeti in zaznavati, kaj bi storili, če bi živeli danes.

Gosia: Toda to o izvornikih in "novih" zveni, kot da bi se zavest vedno delila. Ali je res tako? Ali se "delijo"? In mi tega preprosto ne izvemo zaradi dejavnika ČASa, ki je zavest, ki za nas oživlja eno samo časovnico zaporedja dogodkov?

Swaruu: Zavest se vedno razdeli, da. Gre za isto definicijo, po kateri smo holografski fragmenti vira. Ves čas prenašamo informacije iz drugih časovnih linij ali do njih dostopamo. In da, ČAS je nekaj, kar zaznavate samo vi na poseben način, na katerega ga zaznavate. Je vaš podpis in je edinstven.

Gosia: Da, hvala. In če bi si ti, Swaruu, predstavljala, da si šla rešit tisto letalo ... bi jih rešila iz tiste časovne linije, ne iz te, ampak bi se vrnila v našo, kajne? Ne bi izginili?

Swaruu: Po reševanju tistega letala se lahko vrnem v to. Toda vi ne bi videli nobene razlike, ker ste v tej liniji in ne v tisti. Torej je to tako ali enako, kot če bi vam povedala, da sem skočila "sinoči" in rešila tisto letalo v drugi liniji. Samo da tega ne morete videti.

Toda ... kakšna je razlika v tem, da si to samo predstavljate? Videli bi, da je to laž. Ali pa preprosto zato, ker ne vidite nobene spremembe, to zavržete kot neuporabno iz te časovne linije. Da bi torej videli spremembo, morate preskočiti na datum iz vrstice, kjer je bilo letalo rešeno. Ta prihodnost je en teden pozneje (točno), vendar iz linije, v kateri je bil letalo rešeno. To je torej tako, kot če bi vam povedala, da sem rešila letalo ... ker je v drugi časovni liniji padlo.

Ampak... Spet bi to videli tako, da se ni nič zgodilo, da sem si to samo izmislila. Vi namreč ne veste za nobeno padlo letalo, zato si stvari izmišljujem samo za vas. V obeh primerih ni zunanjih dokazov, z vidika tistega, ki opazuje brez skoka. Spreminjanje stvari služi le tistemu, ki skače, in nikomur drugemu.

"Pred mesecem dni sem rešila avtobus s 35 ljudmi na krovu pred padcem v sotesko." Kakšni so dokazi o tem? To je enako, kot če ne bi storila ničesar. Samo jaz, ki sem skočila, vem, ali je to res ali ne (to je samo primer, ničesar nisem rešila).

Gosia: Hvala, razumem. In še nekaj. Če sem na letalu, ki bo padlo, drugo pa se bo rešilo ... Kaj določa, da ostanem v tistem, ki se je rešilo? V nasprotju s tistim, v katerem umrem? Jaz kot dožemanje samega sebe.

Swaruu: Vaša frekvenca. Ali ste z njo združljivi ali ne. In ne pozabite, vi ste vaša frekvenca. Vi nimate frekvence. Toda oba TI obstajata hkrati.

Gosia: Torej tisti iz Nove linije (tako rekoč) ne vedo, da so bili odrešeni. Izvirniki umrejo enako.

Swaruu: Da. To se ne spremeni. To pomeni, da zapustim to časovno linijo, odpotujem v preteklost, rešim letalo in se vrnem sem. Toda to bi bila prihodnost te linije in ne te. Ta linija ostaja ista. Potem me boste vprašali, zakaj se ne vrnem točno sem, če je to frekvenca in jo je mogoče shraniti v ladijskih računalnikih. Da, lahko se shrani.

Toda potem pridem sem in v svoj spomin sem jih shranila, ne pa tudi v vaš / niti v zaznavanje sveta in samih ranjenih. V nasprotnem primeru bi se tega spomnili. Ergo: ničesar nisem dosegla. Nič ne bi bilo pomembno, če bi vam zdaj povedala, da sem skočila nazaj v preteklost in jih rešila. Rešeni so bili v drugi časovni liniji, ne v tej.

Ampak ...

Kako se to razlikuje od domišljije?

V tem primeru je bolje, da ne storim ničesar, saj vem, da so bili v drugih časovnih linijah rešeni ali pa preprosto, da se to ni nikoli zgodilo. Ni mi treba skakati, da bi jih rešila. Vem, da so v tistih drugih časovnih linijah v redu. Torej ... zakaj bi sploh skakali? To je nekaj, kar vpliva samo name ... da bi bil moj svet boljši zame, nič več. Tam, z ladjo, zvezdnim zemljevidom ... torej sem vsemogočna boginja. In to sem v veliki meri že storila. Z zavedanjem, da je to samo zame. Končam v kvazi popolnem svetu. Idealen. Dolgočasen. In osamljen.

Tisto, česar nisem storila, je, da nisem skakala in sem dogodke spreminjala le s tem, kar vem ... s svojim umom. V tej časovnici, ki jo delim z vami.

Jo delim, ne sama, to je soustvarjanje. Toda za to ni treba imeti ladij in znanja o časovnih linijah. Treba je le živeti po najboljših močeh, ki jih lahko vsakdo v vsakem trenutku.

Toda ... Kako se to razlikuje od življenja, ki ga živijo vsi ostali? Nič kaj dosti. Zaradi tega začnete ceniti to, kar imate, in se zavedati, da ima vse svoj razlog. In niti s super zmogljivimi časovnimi stroji in računalniki na vesoljskih ladjah ne morete popraviti svojega življenja. Ker vaše življenje ni nekaj, za kar si prizadevate, nekaj, kar morate doseči, da bi bili srečni. Je nekaj, kar živite vsak dan, ni potovanje s ciljem. Življenje je samo to, da živite trenutke, ki se s super visoko tehnologijo ali brez nje ... nikoli ne vrnejo. Živeti ga morate, da se zaveste, kaj ste sploh imeli. Kar si želite, je mir, ki vam ga daje preprostost. Moč boginje s časovnim spreminjanjem po vaši meri vas napolni le z osamljenostjo. Ne potrebujete ladij, da bi bili srečni. Šele ko jih boste imeli, boste spoznali, da ste že imeli vse, kar ste potrebovali.

Najpomembnejše točke:

“Vsak kader na traku ima smer ali številko, ki ga označuje. Ta številka je njen naslov, je njena frekvenca <--- Ladja se ujema s frekvenco in skače tako, da je enakovredna tej frekvenci.”

“Z najbolj razširjenega vidika drugih gostot, v tem primeru 5D, se čas preneha dojemati kot puščico ali filmski trak.”

“Mislim, torej sem” je resničen le, če obstaja zaporedje misli. To zaporedje misli ali zavestnih spoznanj je čas.”

“V 5D obstaja tridimenzionalni prostor, prav tako tridimenzionalni čas, skupaj torej šest dimenzij prostora-časa. Toda samo po sebi je le celota, v kateri obstaja le potencialna energija.”

“Celotno vesolje je energetsko povezano in izhaja iz etra. V etru se pretaka energija - čista zavest, saj prav ta "oživlja" potencialno energijo in ji daje razlago.

Preko tega:

Eter ali potencialna energija JE zavest sama.”

“Ker poznamo vsako točko v naši x, y in z krogli, lahko to ponovimo z našo ladjo s pomočjo motorjev.

Biti enakovreden je cilj, ki je enakovreden biti v cilju.”

“Vsaka črta predstavlja "časovno linijo". Vse obstajajo, vendar zaznavamo le eno. V resnici pa zaradi vsake odločitve, ki jo sprejmemo, preskočimo z ene linije na drugo. Usoda je torej že napisana, vendar obstaja tudi svobodna volja. Hkrati.”

“Čeprav spreminjate preteklost, sedanost, iz katere ste odšli, še vedno obstaja in ničesar niste spremenili. Edini upravičenec je tisti, ki naredi začasni preskok. S tega vidika so skoki popolnoma neuporabni.”

“Po spremembi, harmoniji frekvence in eksistenčnega toka ter dinamike te druge ustvarjalne zavesti ostane tam, kjer ustvarja svojo lastno usodo.”

“Nimate usode, vi ste vaša lastna usoda.”

“Navdih, biti navdihnjen kot "z druge eksistenčne ravni", je dostop do informacij iz drugih časovnih linij.”

“Vi ste že vaša usoda. Če želite spremeniti svojo usodo, morate spremeniti sebe. Bodite združljivi z nečim drugim.”

“Če niste zadovoljni s tem, kar imate, ne boste zadovoljni s tem, kar si želite imeti.”